

TENNY FOR YOUR THOUGHTS

Met het 25-jarig jubileum van onze mooie club in het vooruitzicht zat ik mij onlangs af te vragen wanneer ik eigenlijk zelf voor het eerst in aanraking met een MX-5 ben gekomen. In positieve zin dan hè! Als ik me niet vergis moet dat zo ergens rond Hemelvaart 2000 zijn geweest. We maken ons op voor een weekje Luxemburg, samen met een bevriend stel. Onze kameraad, die bedrijfsleider is bij een VW/Audi dealer, pocht nogal over het feit dat hij voor deze trip een Audi TT Roadster heeft kunnen regelen. Mijn toenmalige wederhelft is op dat moment echter werkzaam bij de Mazda importeur aan de Binckhorstlaan in Den Haag en heeft een plannetje paraat. "Wacht maar. We zullen weleens zien wie er hier het leukste vakantiekarretje heeft."

En zo komt het dat er twee dagen later 's avonds een mooie blauwe tweezitter voor de deur staat. Inclusief dolenthousiaste bestuurder. "Moet je eens zien wat gaaf! Blauw tapijt, blauw leer op de stoelen en op het stuur! En het is denk ik een hele bijzondere want hij is genummerd, kijk maar op dat plaatje daar!" De volgende dag nemen we meteen maar de proef op de som. Er staat een waterig zonnetje en er moeten boodschappen gedaan worden. Het dakje wordt opgeklapt en we gaan. Als we de supermarkt verlaten zijn we aangenaam verrast door het feit dat de boodschappenkrat gewoon onder het kofferdekseltje verdwijnt. Maar als we de klep willen sluiten en er een onheilspellende "TOINK" klinkt kijken we elkaar toch even benauwd aan. Het idee het wagentje aan het eind van de vakantie in te moeten leveren met twee Coca-Cola afdrukken in de strakke blauwe lak doet ons verstijven. Godzijdank is er niks te zien en ondanks dat de doppen nog keurig op de flessen zitten loopt het toch allemaal met een sisser af.

De rest van de vakantie verloopt vlekkeloos, behalve dan misschien dat kleine incidentje op de eerste avond. Als we 's avonds na het eten gezamenlijk nog een rondje lopen over het landgoed van de B&B en ik de TT en de MX-5 samen onder de carport zie staan, vraag ik heel geïnteresseerd of ik misschien even onder de motorkap van de TT mag kijken. Niet omdat ik er nou zoveel verstand van heb, maar omdat de MX-5 al de hele dag alle aandacht trekt. Mijn kameraad trekt vol trots de klep omhoog, maar zodra hij deze wil vergrendelen valt met een luid geratel de autosleutel de motorruimte in. Het blikkerige getingel waarmee de sleutel zich een weg naar beneden baant maakt plaats voor binnensmonds gefoeter. De sleutel is namelijk tot rust gekomen op de afdekplaat waarmee de bodem van het motorcompartiment is afgewerkt. De ijdele hoop dat het noodzakelijke kleinood van de straat

te schrapen valt is op dat moment snel vervlogen. Het is uiteindelijk zijn lieflijke vrouw die met haar slanke armen en nog behendiger vingers de rest van onze vakantie naar boven weet te takelen.

Als we zijn teruggekeerd uit Luxemburg ligt er nog een lang Pinksterweekend in het verschiet, en we gebruiken die dan ook om nog even optimaal te genieten van de blauwe beauty die inmiddels onze harten heeft gestolen. Op een idyllisch dijkje in Noord-Holland mag ik dan eindelijk zelf eens achter het stuur kruipen. De grijs die deze ervaring teweeg brengt is daarna ongeëvenaard. Het is een paar dagen later als er bij thuiskomst een fraaie doos op de eettafel prijkt. Met daarin een prachtig groot schaalmodel van onze vakantie-auto. Vanaf boven hoor ik iemand enthousiast roepen. "Het is precies dezelfde! Met blauwe stoelen en al! Gaaf he?" Ja, dat is het zeker!

Inmiddels zijn we jaren verder en behoren deze herinneringen letterlijk tot een vorig leven. Ik heb nu mijn eigen prachtige MX-5 en ben lid van de leukste autoclub van Nederland. Tijdens mijn allereerste technische dag van de MX-5 Club kom ik onverwacht oog in oog te staan met een bevallige blauwe 10th Anniversary Edition. Een warme gloed van herkenning trekt van mijn navel naar mijn kruin. Het weerzien met "mijn" vakantieauto is hartverwarmend. Evenals de kennismaking met de pittige eigenaresse. De klik die wij op dat moment meteen al hebben zal niet veel later de basis zijn voor één van mijn eerste hechte clubvriendschappen. Geloof u nog in toeval? Ik allang niet meer. Sommige dingen zijn gewoon voorbestemd. En dat schaalmodel? Wel, die heeft de boedelscheiding overleefd en prijkt bij eerdergenoemde dame op de schoorsteenmantel, als blijvende herinnering aan de speciale band die wij met elkaar hebben sinds die ontmoeting op die eerste technische bijeenkomst. Wie weet komen we samen wel op het 50-jarig jubileum! Op leeftijd maar gezond, in een gloednieuw blauwe MX-5 NBFL 50th Anniversary Solar Power Edition. Ik teken ervoor!

Rody

